

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/48/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623010066
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6623010066.6

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a Mgr. Ivany Datlovej, v trestnej veci obžalovanej A. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. marca 2024 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/15/2023 zo dňa 23. marca 2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/15/2023 zo dňa 23. 03. 2023 bola obžalovaná A. B. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/

dňa 24. 05. 2022 okolo 01.15 h vo C. na D. E. pred bytovým domom č. 24 využila nepozornosť F. G. a zo zadného vrečka nohavíc mu odcudzila 1 ks pánsku koženú peňaženku čiernej farby, v ktorej mal svoj občiansky preukaz, preukaz poistenca, bankomatovú kartu ČSOB banky a finančnú hotovosť vo výške 350,- Eur, následne z miesta utiekla preč, čím F. G. spôsobila škodu krádežou peňaženky s vyššie uvedeným obsahom v celkovej výške 378,50 Eur,

2/

dňa 24. 08. 2022 o 17.34 h v predajni Billa v OC Galéria na Námestí republiky v Lučenci na predajnej ploche odcudzila tovar, a to 2 ks fľaše Slivovice bielej, ktoré si dala do svojej tašky, ktorú mala na pleci a prešla cez pokladničnú zónu predajne bez zaplatenia, a týmto konaním spôsobila pre spoločnosť Billa s. r. o., Bajkalská 19/A, Bratislava, IČO: 31 347 037, škodu v celkovej výške 51,98 Eur,

dňa 25. 08. 2022 okolo 15.10 h v predajni Billa v OC Galéria na Námestí republiky v Lučenci na predajnej ploche odcudzila tovar, a to 1 ks Mozartove gule, 1 ks Clever anglickú slaninu, 1 ks Clever oravskú slaninu, 4 ks Termix vanilkový, 6 ks Termix kakaový, 6 ks čokoládu Milka Oreo, ktoré si dala do svojej tašky a s tovarom prešla cez pokladničnú zónu predajne bez zaplatenia, a týmto konaním spôsobila pre spoločnosť Billa s. r. o., Bajkalská 19/A, Bratislava, IČO: 31 347 037, škodu vo výške 25,20 Eur, pričom uvedených skutkov sa dopustila aj napriek tomu, že bola 11. 04. 2022 postihnutá za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 2 zákona č. 372/1990 zb. o priestupkoch v platnom znení, za ktorý jej bola rozhodnutím Okresného úradu, odbor všeobecnej vnútornej správy Lučenec pod č. OU-LC-OVVS-2022/002261-011 z 11. 04. 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. 05. 2022 a vykonateľnosť 06.06.2022, uložená pokuta vo výške 30,- Eur, nakoľko 03. 11. 2021 v predajni Tesco vo Filákovke spôsobila krádežou škodu vo výške 62,98 Eur, a tiež bola 11. 04. 2022 právoplatne postihnutá za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, za ktorý jej bola rozhodnutím Okresného úradu, odbor všeobecnej vnútornej správy Lučenec pod č. OU-LC-

OVVS-2022/1002670-013 z 11. 04. 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. 05. 2022 a vykonateľnosť 06. 06. 2022, uložená pokuta vo výške 30,- Eur, nakoľko 03. 02. 2022 v predajni LIDL vo Filákovke spôsobila krádežou škodu vo výške 15,98 Eur, a konania sa dopustila i napriek tomu, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/18/2021 z 01. 03. 2021, právoplatným 20. 04. 2021, uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona a bol jej uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov.

Za to bola obžalovaná odsúdená podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bola na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola zaviazaná k povinnosti nahradiť poškodenému F. G. spôsobenú škodu vo výške 378,50 Eur a poškodenej obchodnej spoločnosti Billa, s.r.o., spôsobenú škodu vo výške 77,18 Eur.

Proti tomuto rozsudku podala priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaná, ktoré neskôr písomne odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že okresný súd nesprávne vyhodnotil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pretože pokiaľ sú oba skutky právne kvalifikované podľa § 212 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, nemožno na predchádzajúce odsúdenie prihliadať súčasne ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Pokiaľ sa priznala ku skutku pod bodom 2/ a úprimne ho oľutovala, toto jej priznanie mal súd vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ ďalej uviedla, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žiadna z bezpečnostných kamier nesnímala miesto činu, a na žiadnej z bezpečnostných kamier nie je záber, na ktorom by bola zachytená s ukradnutou peňaženkou. Čo sa týka výpovedí poškodeného F. G. a svedkov H. D. a D. I., žiaden z nich nevidel, že by obžalovaná mala zobrať peňaženku, pričom poukázal na ich výpovede a jednotlivé rozpory v ich. S predmetnou peňaženkou sa mohlo stať čokoľvek, pričom ju mohol zobrať ktokoľvek s tam prítomných osôb vrátane tých, ktorí ju pomáhali hľadať, prípadne ju mohol aj poškodený stratiť. Podľa jej názoru teda obžaloba neuniesla dôkazné bremeno, resp. sú tu také pochybnosti, na základe ktorých mal súd prvého stupňa rozhodnúť v prospech nej a oslobodiť ju spod obžaloby. Záverom uviedla, že vzhľadom na okolnosti prípadu v zmysle svojej výpovede skutok pod bodom 2/ spáchala v príčinnej súvislosti s nedostatkom financií na nástup do výkonu trestu, ako aj vzhľadom na jej pomery a preto má za to, že uložený trest vo výmere 16 mesiacov je neprímerane prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest povinnej práce, resp. trest kratšieho trvania. Na základe uvedeného preto navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Odvolanie proti uvedenému rozsudku samostatne písomne odôvodnila aj samotná obžalovaná, keď v podaní doručenom okresnému súdu dňa 11. 04. 2023 v podstate uviedla, že uložený trest považuje za neprímerane prísny a požiadala o uloženie alternatívneho trestu. Poukázala na svoj zlý zdravotný stav a ťažkú rodinnú situáciu, keď o jej maloleté deti sa stará len jej matka, keďže ona a jej druh sú vo výkone trestu. Ku skutkom sa priznala a oľutovala ich, teda nevykonávala žiadne obštrukcie, čo je pre ňu poľahčujúca okolnosť a malo by sa na to prihliadať. Požiadala preto, aby krajský súd zohľadnil všetky okolnosti prípadu a uložil jej alternatívny trest, pretože doterajší pobyt vo výkone trestu bol pre ňu dostatočným ponaučením, resp. aby jej uložil miernejší trest.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie dňa 26. 03. 2024 v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovanej, pretože upovedomenie o verejnom zasadnutí jej bolo doručené riadne a včas. Obžalovaná síce požiadala o odročenie verejného zasadnutia s odôvodnením, že porodila hendikepované dieťa a ona má cystu na pečeni, avšak z vyjadrenia ošetrojúceho lekára (č. l. 339 spisu) vyplýva, že obžalovaná sa aj napriek svojmu zdravotnému stavu môže zúčastniť verejného zasadnutia dňa 26. 03. 2024 bez ohrozenia svojho zdravia.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny, preto navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovanej bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s §

307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku (str. 5 – 6), s ktorým sa v plnej miere stotožnil.

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku, s poukazom na obhajobné námietky obžalovanej krajský súd konštatuje, že výrok o vine obžalovanej zo spáchania prejednávaných trestných činov nevzbudzuje žiadne dôvodné (rozumné) pochybnosti. Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní možno spoľahlivo zistiť, že obžalovaná dňa 24. 05. 2022 odcudzila poškodenému F. G. zo zadného vrecka nohavíc peňaženku s finančnou hotovosťou 350,- Eur. Taktiež z dokazovania vyplynulo, že obžalovaná dňa 24. 08. 2022 a dňa 25. 08. 2022 v predajni Billa odcudzila tovar v celkovej hodnote 77,18 Eur. Žiadny z vykonaných dôkazov ani podľa názoru krajského súdu nespochybnil priebeh skutkov tak, ako boli ustálené okresným súdom, pričom obžalovaná sa aj ku skutku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku na hlavnom pojednávaní priznala. Obžalovaná navyše nemala žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, preto správne okresný súd dospel k záveru, že vina obžalovanej bola bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná.

Zároveň vo vzťahu k výroku o vine je potrebné uviesť, že v prípade, ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, tzn. že ich hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným v úvahu prichádzajúcim výsledkom, čo však nebol tento prejednávaný prípad. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia. Krajský súd sa preto stotožnil s názorom okresného súdu, že v posudzovanej veci nejde o žiadnu pochybnosť, ale o rozumnú istotu, že obžalovaná žalované skutky spáchala tak, ako boli ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Práve naopak, hodnotenie vykonaných dôkazov v prospech obžalovanej by bolo nie len v príkrom rozpore so spravodlivosťou, ale hlavne s pravidlami logického úsudku, keďže krajský súd rovnako ako súd prvého stupňa nemal o vine obžalovanej žiadne rozumné dôvodné pochybnosti. V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Námietky obžalovanej k obsahu a rozsahu vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dokazných prostriedkov a námietky k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obžalovanej, svojim obsahom potom nenapĺňa žiadny odvolací dôvod podľa § 321 Trestného poriadku. Všetky vykonané dôkazy totiž tvoria uzavretú reťaz jednotlivých dôkazov, logicky na seba nadväzujúcich, po

vyhodnotení ktorých nie je možné prijať iný logický a právny záver, než ten, že vina obžalovanej bola preukázaná. Krajský súd tak nezistil žiadny zákonný dôvod pre to, aby mohol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Vo vzťahu k odvolaniu obžalovanej ďalej krajský súd konštatuje, že vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku okresný súd vykonal všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že v čase, keď poškodený vyberal finančnú hotovosť vo výške 350,- Eur z bankomatu pri ňom vtedy stála len obžalovaná, navyše aj svedok D. I. v prípravnom konaní jednoznačne vypovedal, že videl, ako peňaženku poškodenému vzala A. B., ktorý síce na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď modifikoval, avšak pri odstraňovaní rozporov vo výpovediach uviedol, že s obsahom pôvodnej výpovede súhlasí, ale zotrval na tom, čo uviedol na hlavnom pojednávaní. Aj krajský súd preto túto zmenenú výpoveď považoval za nedôveryhodnú, za účelom pomôcť obžalovanej, a za pravdivú považoval tú z prípravného konania. Krajský súd taktiež musí konštatovať, že obžalovaná poškodenému tesne pred skutkom opakovane ponúkala na predaj rôzne šperky, ktoré poškodený odmietol, neskôr mu ponúkala sexuálne služby, s čím poškodený taktiež nesúhlasil, a napokon s ním išla ku bankomatu, odkiaľ vybral poškodený finančnú hotovosť a následne mu peňaženku odcudzila, pričom využila stav jeho opitosti.

Možno teda konštatovať, že okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré v rámci dokazovania prichádzali do úvahy, tieto náležite v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil, a dospel bez akýchkoľvek dôvodných pochybností k záveru o vine obžalovanej zo spáchania žalovaných trestných činov. Krajský súd tak nezistil ani žiadny zákonný dôvod pre to, aby mohol oslobodiť obžalovanú spod obžaloby pre skutok pod bodom 1/, keďže je zrejmé, že svojim konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. d), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Okresný súd napokon nepochybil ani pri rozhodovaní o uloženom treste. Pri ukladaní trestu prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnúť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a prirážajúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanej ukladal trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Krajský súd v tejto súvislosti konštatuje, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnúť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Súd musí zohľadniť okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Uložený trest odňatia slobody vo vyššie uvedenej výmere aj krajský súd považuje za primeraný a zákonný, a skôr výchovný trest, keďže je ukladaný na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Okresný súd správne prihliadol aj na prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaná bola v minulosti odsúdená aj za inú trestnú činnosť, ako za tú, ktorá tvorí skutkovú vetu napadnutého rozsudku. Aj krajský súd musí konštatovať, že obžalovaná bola opakovane súdne trestaná za majetkovú trestnú činnosť, boli jej ukladané aj alternatívne trestu, avšak obžalovaná si z predchádzajúcich odsúdení nevzala žiadne ponaučenie, opätovne sa dopustila krádeží, preto je zrejmé, že len výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody naplní účel trestu. Takto uložený trest je potom postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovanú a zabráni jej v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jej prevýchovu.

Pokiaľ obžalovaná uvádzala, že sa jej narodilo dieťa, v zmysle § 409 ods. 3 Trestného poriadku je táto skutočnosť dôvodom na odklad výkonu trestu na jeden rok po pôrode.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obžalovanej A. B. ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.